

GAZETA TRANSILVANIEI

Intemeiată în 1838 de George Barițiu

Cu tot disprețul pentru paper, aristocrații și oligarhii nici mă de ore n-ar fi fost în stare să susțină obștina statului (Astăzi Transilvaniei)

Concesiunea anunțurilor și abonamentelor: Prima Agenție Română de publicitate GH. ILIESCU București, s. Ionica 6

Redacția: Brașov, Piața Libertății 28
București, ss. Voevozi 50
Administrația: Brașov, Piața Libertății 28
București, s. Ionica 6

APARE SEARA IN FIECARE ZI DE LUCRU

ABONAMENTUL					
Trei luni		Șase luni		Un an	
România:	15	30	60	120	Lei
Străinătate:	30	60	120	240	Lei
Telefon Brașov 226					

Organizarea muncii

Transformările survenite în ultimii ani au schimbat concepțiile sociale și au zdruncinat așezămintele pe care se baza societatea noastră, care a fost capabilă de o civilizație neîntrecută, dar a dat dovadă și de defecte neertate ale căror urmări se repercutează încă fără putința de a fi oprite: războiul mondial. Ca urmare firească și necesară a unor eforturi supraumane, tope la un loc în fața primejdiei comune, avem de înregistrat acel sentiment de egalitate care a ajuns dela un capăt la altul al lumii, străbătând largurile nemărginite ale oceanelor și granițele înguste ale țărilor, marcând totodată începuturile unei vieți renovate, cruțată de păielele trecutului și tinzând implacabil către existența reală și concretă a unei democrații sincere, condiționate de spiritul uman și sacru al dreptății sociale.

Organizarea vieții naționale și statornicirea relațiilor mondiale este în faza de orientare. Reorganizarea vieții colective e o problemă ce nu sparge orizonturile turburi ale preocupărilor mari subiective imediate. Interdependența statelor a devenit așa de complexă și reglementarea raporturilor internaționale atât de utilă și necesară, încât soluționarea problemelor rup cadrul subred al preocupărilor strict naționale, trecând cu toată gravitatea în domeniul larg al preocupărilor mondiale.

Și dintre aceste preocupări cea mai importantă și desigur și cea mai urgentă — este organizarea muncii. Organizarea imediată a muncii implică reglementarea justă a raporturilor dintre capital și muncă, fără care lipsește acel stimul inerent activității uriașe ce trebuie depusă pentru salvarea omenirii din crizele negre și acele roșii care s'au abătut ea o furtună năprasnică și nepotolită. Față în față stau două forțe extraordinare gata să se ciocnească: capitalismul ireductibil și solidaritatea robustă a maselor muncitorești. Sunt două forțe care nu vor nici una nici alta să cedeze: una din drepturile uzurpate, iar alta din pretențiile utopice, menținându-se fiecărui în izolarea lor inițială. Și nu vrea să înțeleagă nici una din aceste două forțe, că o conciliere justă și umană se impune: concilierea capitalului cu munca. Păstrând inițiativa experimentală a capitalului și dând muncii drepturile ei integrale se va putea continua, fără zdruncinări, evoluția progresivă a societății.

Și lucrul acesta trebuie să se înțeleagă cât mai curând, căci viața lugubră de azi nu mai poate dura. Educația socială către acest scop trebuie să tindă. Indicația unei concilieri între capital și muncă o avem de altfel și în desfășurarea și în lăntuirea logică a faptelor, care în ultimă instanță au fost dirijate de comisiunile de arbitraj, acceptate și de o parte și de cealaltă, stabilind proporțiile juste ale unei colaborări pentru binele colectiv, iar nu recunoscând și sancționând reciproc izolarea. Această colaborare intimă a muncii cu capitalul este singură capabilă de toate eforturile fructuase pe care suferința noastră colectivă — le așteaptă fără zăbavă.

Organizarea muncii pe bazele unei concilieri nu e un simplu deziderat, ci e un imperativ economic și un imperativ moral de prima ordine. Europa e un vast câmp de suferință umană; pe bătrânele ei întinderi milioanele de oameni

suportă cele mai grele neajunsuri, sbătându-se în brațele feroce ale foametei. Și nădejdea unei scăpări nu e decât în organizarea metodică și generală a muncii. Organizarea generală, care să cuprindă dezvoltarea industrială a tuturor Statelor în legătură cu necesitățile urgente și echilibrarea internațională a producției cu consumația este o nevoie nu numai simțită, dar nevoie de pe urma căreia s'au făcut una cu pământul zeci de milioane de oameni. Și aceasta nu mai poate continua, nu trebuie să mai continue dacă în sufletele noastre mai avem slăbetele sentimente de umanitate. Și în numele lor trebuie să ne ridicăm pentru a cere sus și tare organizarea neîntârziată a muncii. Toate tendințele noastre să se tepească în aceeași abile comună a binelui reciproc și general ca să scuturăm de pe umerii noștri ce nu mai pot suporta mizeriile omenirii.

N. B.

Visurilor

O, visuri îndrăznețe, blestemate,
Voi îmi răpiră-ți banurile toate,
Cu zor nebul,
Clipită de clipită,
Ca horde de războinici hemesiți
Într-o cătate cuceririi...

O, cum aș vrea...

O, cum aș vrea,
Cu lăcomia oarbă cu privirea mea,
Să te înnoiu,
Să te înfrâng,
Să te ngenunchiu
Și aspur năntăind-ți nepătrunsul trunchiu
Sub sărutări ce-aprind și ngliață,
Cu pofta mea nebună și semeață,
Cu dinții mei de tigru
Eu sănii să-ți sjașii
Din iaimă secretele să-ți smulg,
Viață!...

A. Cotruș.

Acțiunea viitoare a bolșevicilor ruși.

NOILE PERSPECTIVE

Cu toate tergiversările unore, unica preocupare a lumii civilizate este să iasă din situația imposibilă creată de acțiunea negativă a ideilor utopice. Occidentalii sunt aștăzi ca binefăcătoarele civilizației sunt mai scumpe omenirii ca perspectivele unui faliment inevitabil.

Occidentul și a respectat totdeauna principiile. Teama de a nu le compromite îi impune o rezervă explicabilă și absolut legitimă. În Rusia s'a jertfit o civilizație aproape inexistentă și un regim care astăzi este interzis de progres. Experiența costă așa căte-va zeci de milioane de vieți sacrificate în mod inutil.

Dacă stătea viziunea n'au putut consolida noul regim — căci dictatura o un indicia de slăbiciune și instabilitate — ne întrebăm ce anume ar putea înfrânge opoziția formidabilă și tacită a maselor contra regimului sovietic? Dacă astăzi se mai poate menține cu paliative (Denikin a fost un paliativ), ce va fi mâine? Ori-cum opoziția există și consecințele ei pot fi fatale. Trebuie a lătește gravitatea situației și de a ci tendințele agresive ale Rusiei sovietice. O acțiune ofensivă este deci o necesitate pentru bolșevici. Să vedem acum dacă are șanse de reușită.

față de imensitatea distanțelor și jertfa de revoluții uralieni au reușit după o luptă de 3 zile să-l alunge. Nu greșesc mult când spun că dacă armata Denikin rezista cu vigoare încă căte-va zile, deruta s'ar fi produs cu siguranță în rândurile bolșevicilor. Denikinștii însă erau tot ruși...

Negreșit că sovietele d'opus de o armată mult mai mare, însă nici odată n'o vor putea transporta la frontieră, pentru că frontul lor intern e mare, din ce în ce mai mare...

Stăbilitatea bolșevicilor e evidentă, ori-cari ar fi cauzele ei. Dacă masele ar accepta teoriile comuniste, o armată mult mai mare, însă nici odată n'o vor putea transporta la frontieră, pentru că frontul lor intern e mare, din ce în ce mai mare...

Apariția armatelor verzi e simptomatice și indică o stare morbidă. Un pericol real din partea armatelor roșii nu este. Bolșevicii sunt prea ocupați cu politica internă. Totuși în disperare de cauză republika sovietică, s'ar putea s'iaucide... atacându-ne.

Sunt motive puternice să credem că democrația ucraineană, care se agită, și va gonii încet și metodic dela Nistru, spre Asia, câmp nesfârșit pentru experiențele sângeroase (aici ar putea experimenta și unii toți prea iafierbântații dela noi). Și e cert, că această democrație va căștiga pe țărani și chiar pe lucrătorii țării de rolul de tirani... asupriți.

Urând exemplul Belgienilor inteligenți, celelalte popoare din Europa, vor afa în muncă bogăția materială și morală, tot deauna însoțită de un statornic progres, de adevăratul progres social.

Brăila, Februarie 1920.

N. Ștefănescu.

CEREM...

Dacă Ungurilor le crește acum creasta, cât le va crește în viitor? Să ne dăm bine seamă de această perspectivă, care va avea ca urmare o creștere rapidă a izredentel ungu-rești.

Izredenta aceasta, fără motive naționale, dar cu motive economice — Franz Chorin le-a expus pe acestea într'un memoriu despre care se zice, în reviste de politică științifice expuse, că a făcut impresie la Paris — ne va sili și pe noi să căuțim drumul Angliei. Să o studiem, să o servim chiar. Pe deșman trebuie să-l cauțim doar ori unde se găsește; și să-i dai lupta ori unde îl găsești.

Noi credem că D. Alexandru Vaidavovod a făcut acest lucru; și că trebuie să fi avut oarecare succese, deoarece vedem că Anglia este gata să ne împrumute, împreună cu Franța.

Cu toate acestea noi nu trebuie să ne buzim pe puterile străine. Într-o cât privește izredenta maghiară, ele pot da sfaturi, dar nu pot surmura starea de spirit din Ungaria. Aceasta o vom combate noi, de-aici, de-acasă.

Cum?

Cu severitate!

Vorbiam mai când era cu un ungar de samă. Discutam psihologia lor și a noastră, în aceste momente. El îmi înșiră niște „nedreptăți”, pe care nu le cunoșteam, pe care le puteam explica și altfel, nu în fața lui. Dar totuși, la urma urmelor, el zise: „Pe noi nu ne veți putea stăpâni, decât prin severitate și dreptate.”

A face totdeauna dreptate, în lumea aceasta a Ardealului, este o nevoie permanentă. Dacă Ardealul ar fi o insulă într'un ocean oarecare, cu niște primitivi abia acuma de civilizată, căte-va: Al putea admite și greșeli, adică „nedreptăți”. Dar Ardealul este o țară de-o mie de ani în contact cu Apusul, dar Ardealul este o nevoie de — traua a mai multora, deci este răvnit, și de alții ca și Palestina în vremurile vechi; dar Ardealul are o cultură, a cărei cunoaștere nu este numai interesantă, ci și de folos pentru guvernări; dar Ardealul este o țară, de care lumea se va interesa tot atât de mult cum se interesa când — noi ne țipam dururile, nedreptățile, persecuțiile în presa străină, în parlamentele străine. Bata, așadar, evident că așa va fi și de aici înainte. Se vor plânge însă alții! De aceea, de sigur, dreptate, dreptate și iarăși dreptate! De aceea ne trebuie și cămăni care o înțeleg, o simt, o cultivă instinctiv. Suntem toți de această? Ori există și administratori cari abia acum învață a administra? Care-i, în această privință, bilanșul er: resorturi? Este o întrebare de conștiință, pe care fiecare Român trebuie să și-o pună.

Dreptate!

Dar și severitate!

Noi am declarat, din capul locului, la Alba-Iulia, că vom o egală-ndreptățire de model. Dar, conștienții ungar trebuie să ne îngăduie timpul cerut, ca să o întâmpinăm. Pentru o- cere, care să facă, din Ardel, o țară ca Elveția, din România un stat d'opin generos, trebuie — timp. Din revoluțiuni și anexări nu se poate trece, deodată în paradisiuri. Noi nu am ajuns unde vom să ajungem dar mergem, încet, într'acolo.

Însă ungarii ni se aruncă în drum, ne pândesc ca din codri, pentru ea să lovească dela spate, ca haiducii Orășii, Timișoarei, Târgu-Murășului, Iușă, aproape de scop, ei vreau să nimicească realizarea scopului nostru de mult răvnit. Ei, nu! Căte vreme aceasta o vor, noi nu putem fi buni cu răbi, miel cu lupii, proști cu ghești. În lupta pentru existență venim și ni noi la mijloacele luptei eficace, la severitate.

Cerem, deci, toată severitatea pe care existența neurburată a statului o pretinde. Cu că vedem mai clar că sunt și puteri străine care îi incurajează contra noastră, cu atât mai mult cerem.

Întălu severitate, apoi dreptate!

G. B. D.

Bilețele de recomandare pentru străinii ce urmează să fie evacuați sunt o rușine și un pericol.

Nu e vorba de o tolerare, pomită din umanitate sau prietenie — ci de o operă împotriva ordinii și prestigiului autorităților chemate să-și facă datoria.

LUMEA NOUĂ

Zi de zi se destramă legenda unui spirit absolut umanitar, unui sacrificiu complet de sine pentru aparierea dreptului celor mici și nedreptății unui altuzm dezinteresat.

Ca un nor de ceață voalul bombat al reclamei dezinteresate se evaporază, și sufletele și intențiile lumii noi încep să apară. Rând pe rând, dacă stăm și ne reîntoarcem privirea înșip, ne apar din noianul tre utului cu atmosfera încălzită, de evenimente, deziluzie după deziluzie.

În volbură luptei în care ne găseam, cu rânile sângărânde și în suflet și pe trupuri, căci trădarea mării noastre aliate de la nord care să evidenția ceas cu ceas, ne provocau cele mai grozavari sufletești, iar cruntul război la care ne aruncasem ne găsește nu tocmai pregăuți și când dușmanii noștri luptau sistematic, după o practică căpătaă în 2 ani de război, prevăzuți cu tot felul de maginării distrugătoare, noi novici, ne-am aruncat în război cu propriile noastre suflete și înarmați cu eroizmul strămoșesc, — arme care faving ce e drept — însă numai atunci când sunt subordonate armelor propriu zise armelor de foc care erau, atunci ne lipseau.

În volbură luptei, dezbrăcați, flămânzi și năpădiți de boli, cari ne decimau, știrea intrării Americii în război am primit-o cu entuziasm.

Acest act a fost însoțit de atâtea reclame, în cât ne apărea aureolat de altruizm, de caritate și abnegație, căci se zicea că America și-a tres saba, numai și numai pentru a grăbi pacea, pacea dreptății bine înțelese.

Prin focul care ne distrugea razele, prin fumul care ne latunea zarrea, prin schiile de obuze care plouau nemiloase și prin tre furtuna de gloanțe, departe pe țămul Atlanticului întrezăream cum victoria vine pe continent cu fie care soldat american care debarca. Vedeam victoria. Nu însă aceea victorie care înfrânge numai pe înamic și spoltește el despozie, ci vedeam marea victorie care știe să se favingă și pe sine, după ce a învins d'șmanul.

Vedeam victoria dreptății, victoria care va înfrânge toate cătușele celor care de mult zac în sclăvie, vedeam victoria aducătoare de pace.

Și atunci ne-am dublat puterile. Sforțările și ale noastre, și ale tuturor aliaților noștri au fost grozave

Bata de sânge și foc prin care am trecut ne-au lăsat arme adânci, și moștilele nenumerate de pe toate câmpurile de bătăc sunt mărturie a ceea ce a fost.

Intrarea Americii în război a fost mai mult un reconfortant sufletesc pentru aliați și o favorare financiară, decât o forță proprie însă, aruncată pe câmpul de bătăc.

Ori cum o fi însă, slăburarea Statelor Unite la aliați a grăbit sfârșitul care era să fie și fără el, ceva mai târziu însă. Pentru aceasta li se datorita recunoștință.

Nimic nu îndrătina însă ca să ajungă în fruntea meritelor ori căruia dintre aliați, așa două cum a ajuns în ultimii timpi. Nimic nu se făcea, fără Statele Unite, și ceea ce Statele Unite spuneau, era sfânt pentru teji aliați.

Unii credeau că creurul omenirii — Franța — s'a tocit sau în tot cazul dacă nu, totuși a rămas cristalizarea unei lumi vechi, ruginite, a Europei.

În locul cela ce a fost Franța dată, credeau că azi se înalță Statele Unite, chintesența unei lumi noi, tinere și plină de vigoare. De aceea din toate părțile au început să se înalțe reprezentanții acestei lumi noi, osanale care n'au conținut de cât atunci când prima zgândărire mai adânc în aoreola acea de abnegație, altruizm și umanismism cu care se încununaseră, ne-a dat prima deziluzie. A doua și a treia nu au întârziat. Armistitiul, tratatele de pace, convențiile economice, tendința acea de acoperare a solurilor și subsolurilor, nașionilor, jocul meschin al bursei și tendințele acelea dictatoriiale, rând pe rând ne desvăluia sufletul și intențiile lumii noi, și cu fie care zi ce trecea o deziluzie nouă aveam.

Acum declarațiile dui Glass vin să ne spulbere legenda mărinimiei umanitarizmului și altruizmului American.

Nu urmărim de cât un singur lucru: rambursarea sumelor ce am împrumutat Europei, spume di Glass. De îndată ce ne vom vedea larăși în stăpânirea lor, nu ne vom mai ocupa de continentul European.

Ne întrebăm acum! Cine, cu sacrificii minime a câștigat enorm și unde o umanitarizmul, altruizmul și spiritul de sacrificiu și echitate al lumii noi?

M. S.

Consacrarea solemnă a Societății Nașionilor

— Dela corespondentul nostru special din Paris —

Societatea Nașionilor și-a găsit în 30 Ianuarie consacarea oficială și populară în marea și vastul amfiteatru al Sorbonei, unde atâtea din ideile care fac patrimoniul cel mai scump al culturii moderne au încolțit și s'au dezvoltat, unde ideia însăși a acestei Societăți a păcii a fost recunoscută propoveduită acla Ericic al IV și până azi — și unde și-au găsit în coronarea glorioasă toate sforțările omenestii pentru însăpânirea pe pământ a binelui, frumosului și a dreptății.

Tot ce-a avut Parisul mai de seamă a asistat la această reuniune: Cei doi președinți ai Republicii, cel de azi și cel de mâine, mareșali Foch și Pétain, corșul diplomatic, deput și reprezentanții instituțiilor culturale, oameni de literă — și mai ales mii de studenți și elevi de toate gradele — toată gloria Franței și toată nădejdea ei în viitor.

Când d. Leon Bourgeois, președintele senatului și al Consiliului Societății Nașionilor, a luat cuvântul pentru a face istoricul acestei id-i, în ochii tuturor strălucea credința într-o lume nouă, nădejdea într'o eră de pace și prosperitate.

Orcari ar fi lacunele pactului care în 28 Aprilie 1919 a dat naștere Societății Nașionilor — spune d. Leon Bourgeois — între popoarele libere s'a stabilit angajamentul solemn al nrii tutarica pentru siguranța și independența tuturor. Nașionii au depus jurământ asupra tablelor legii omenirii.

D-la 16 Ianuarie, când s'a ținut cea dintăiu ședință a Consiliului Societății Nașionilor, existența ei e o realitate, asigurată nu numai prin acest fapt, ci mai ales prin acela că membrii consiliului sunt reprezentanți ai popoarelor care vor judeca ele înșile do-acum în instanța din urmă.

De aceea trebuie ca șefii unui popor să fie nu numai susținuți, dar împinși în mod imperios d-sentimental tuturor, iar mulțimea trebuie să înțeleagă și să simtă binefacerile acestei vieți noi.

D. L. Bourgeois formulează apoi cele trei sarcini cari incumbă nașionii aderențe pentru a asigura aceste binefaceri:

„Tratatul de pace trebuie executat nu f'atru'n spirit de persecuție și de ură, ci în aceea al strictei și nepărtinitorului dreptăți.

Germania trebuie să simtă nepărtinirea orărei tresării de revoltă și să se convingă, fiindcă nu crede decât în forță, că de aici înainte puterea dreptului va rămănea suverană.”

A doua sarcină e crearea de către Societatea Nașionilor a unor condiții de muncă și de igienă socială care să reducă din ce în ce motivele de opoziție între popoare. „Să substituie coacuranță fără milă armonia intereselor și a drepturilor; riscurilor, căroră ne auncă pe fiecare miseria, boala și miile de rele sociale, să opună forța colectivă a marilor organisme internaționale.”

Și în sfârșit: „Pentru-ca nașionile să continue cu voința de a delibera împreună sub legi comune, trebuie să se formeze înțelul cu înțelul unitatei intelectuale și morale, fără de care opera va fi totdeauna amenințată. Acestei ființe noi li trebuie un suflet nou.”

Și fiindcă propaganda de pregătire a sufletelor pentru înfăptuirea acestei societăți moderne de muncă și de pace va trebui să se facă prin școală, d. Leon Bourgeois face ca acest apel adresat tinerimii:

„Tineri elvi ai liceelor, colegiilor și ai școlilor din Paris, iam voit ca voi să aveți aici locul cel mai larg, locul de onoare; în mâinile voastre vor fi puse destinele țării, și prin puterea pe care biruati a dat-o Franței, veți avea o mare parte de răspundere în soarta omenirii... Voi ați văzut cum s-a câștigat această victorie prin unitatea de voință și de acțiune a soldaților și a gefilor a două zeci de nașioni libere unite pentru cauza demnității omenestii. Această unitate de front Societatea Nașionilor o latude și o perpetuează nu numai pentru un timp și contra

unul dușman prezent, el contra oricărui dușman viitor al dreptății și al războiului.

Ideea generală, care a animat discursul — program al prezidențului Consiliului Societății Naționale, de-a căuta bazele viței de după război nu în concepția barbară că forța constituie dreptul, că succesul final justifică orice încălcare morală, ci în conștiința unirii tuturor popoarelor libere pe temelia dreptății, a trecut ea o dată de lumină prin cuvântările tuturor celorlalți oratori.

Nuva erânduire de lucruri o împune lumii și progresul științei — spune d. P. Apell, decanul facultății de științe și membru al Academiei de științe. Dacă conștiința morală a omenirii nu s-ar opune, un război nou ar costea 100 milioane de oameni, ar nimici în câteva ore orașele cele mai puternice și ar sînge vînta unor țări întregi. Știința e indiferentă ca și legile naturii pe care are de scop să le descopere. Ea face atât cât face firea morții care se întinde peste ea. E datorită Societății Naționale de-a împiedeca pe viitor ca știința să fie pusă în slujba forței și a destrucției.

Glăsi de apostol al muncii, d-l Albert Thomas, a ridicat în cinstea soldaților muncitori, cari au muncit pentru eliberarea muncii, un imn de recunoștință: Pentru toți aceia cari nu îndepărtă în fața morții, munca eroică a fratelui său, munca nu mai putea fi un articol de comerț, munca nu mai putea fi o „marfă”. Prin-o paradocsă întărire a lucrurilor, din însăși mizeria luptătorilor, din colibele și din corturile lor, din câmpurile de bătaie, pline de noroi și de sânge, a răsunat în toată strălucirea ei demnitatea superioară a muncii omenescii.

Pe temeliile solide ale muncii, în sfârșit libertate, trebuie să clădirem Societatea Națională templul păcii omenescii.

Să mai aducem încă și mărturia celorlalți oratori, a reprezentanților celor trei biserici: catolică, protestantă și israelită, și d-lui R. Foincare pentru a da glas acestei însetări a sufletului omenesc după o lume mai bună și mai dreaptă și a credinței în realizarea ei?

Nu cred că ar mai fi nevoie. În adâncul sufletului nostru o simțim ca toți și o simțim mai ales poporul nostru muncitor, care după suferință fără de nume ar vrea să muncască în tină și siguranță, la adăpostul legilor care vor fi făcute pentru el și pe care lui, la plinirea chemării pe care Dumnezeu i-a hărăzit-o aici pe pământ.

Și fiind-că credem în chemarea noastră, credem și în chemarea și viața Societății Naționale.

Paris Correspondent.

Știri din presa streină

Parizul în seara întinerii. Lipsa cărbunilor nu e numai la noi simțită. La Paris, scrie Le Journal, luminatul a fost restrâns la minimum din cauza cauză. Luminatul electric public a fost suprimat, în afară de străzile care sînt în vecinătatea hotelurilor centrale.

Parlamentul care nu încrează. „Le Journal” ne-aduce critica unui deputat francez împotriva măririi indemnității (diurnei) deputaților fiind-că în vreme de două luni nu s'a lucrat decât o lege financiară pentru 1920, un proiect de imprimant, ridicarea tarifelor căilor ferate și o mică modificare a regulamentului Camerei. Ce-ar zice politicienii noștri de un astfel de parlament când la noi cer, sărguitor — deși știu că nici ei n'ar fi capabili de-o grabnică legiferare — o cât mai intensă muncă legiferatoare.

Și în Franța guvernul nu poate aduce nepregătite proiectele, fiind-că în toate statele după război sînt cu totul alte împrejurări și probleme care de rezolvat.

Cererea de extradare a vinovaților

Dela 15 Ianuarie, când a fost adresată Olandei cererea de extradare a Kaiserului, preocuparea de a păstra la presei pariziene e chestiunea aplicării articolelor 228-230 din Tratatul de la Versailles. În baza acestor articole, Germania se obligă „să libereze puțierilor aliați și asociate toate persoanele cari, fiind acuzate că au comis un act contrar legilor și obiceiurilor în război, și vor fi designate fie nominal, fie prin gradul sau funcțiunea cu care acele persoane au fost investite de autoritățile germane” (art. 228).

Aliații strîngînd materialul documentar necesar, alcătuind lista tuturor acelor care s'au făcut vinovați de crime împotriva populației civile și prizonierilor, de incendii, de deportări și de devastări, în 3 Februarie au remis-o d-lui Lersner, șeful delegației la Paris, pentru a o aduce la cunoștința guvernului german.

A doua zi, d. Lersner înapoiază d-lui Millard lista care l-a fost dată, însoțindu-l de o scrisoare în care spune că conștiința nu-i permite de-a coopera la executarea cererii de extradare și avertizează pe șeful guvernului francez că nu se va găsi nici un funcționar german care într'un fel sau altul să sprijinească liberarea Germaniilor reclamate.

În ziua aceea d. Lersner a plecat la Berlin unde și-a dat demisia. Aici începe complicația adevărată a acestei probleme.

Gestul d-lui Lersner a fost considerat de aliați ca o sfidare a lor și ca un dispreț aruncat tratatului de pace.

Evident că aliații nu puteau lăsa neamărit acest act de gravă neputință. D. Lersner avea dela guvernul său, cu câteva zile înainte, instrucția de a transmite lista vinovaților la Berlin. Dacă a considerat acest rol intermediar, ce încumbă funcției sale, incompatibil cu conștiința, a putea să-și dea demisia de mai înainte, fără să mai înăprinească relațiile între aliați și guvernul său, în afară de primirea demisiei, guvernul german a fost silit să dea satisfacție Aliaților desaproband gestul agentului său.

Atitudinea guvernului german

Conferința ambasadorilor cercetînd starea rezultată din atitudinea d-lui Lersner, a hotărât ca lista să fie trimisă la Berlin printr'un corier special. Guvernul german e deja în posesiunea notelor oficiale a Aliaților. Care va fi atitudinea lui?

Germania semnînd și ratificînd tratatul din Versailles a luat asupra sa obligația executării lui integrale, în consecință și a articolelor 228-230, dar prin reprezentanții săi a stăruit necontenit pe lângă aliați să renunțe la aplicarea lor. În 25 Ianuarie a adresat chiar o notă prezidențului Conferinței de pace arătînd consecințele fazei pe care le-ar avea asupra Germaniei executarea dispozițiilor din susnumiții articole.

Zguduirea ce s'ar produce în acest caz i-ar amenința nu numai viața politică, ci și cea economică și ar aduce cu sine imposibilitatea de-a-mei îndeplini obligațiile economice rezultînd din tratatul de pace. Pe de altă parte guvernul german se arată dispus de-a trage el însuși răspunderea, în fața tribunalului suprem din Lupa, pe toți aceia pe cari li vor desigina aliații ca vinovați fie de o crimă, fie de un delict de război.

Telegramele din Berlin anunță că, și după cererea de extradare, guvernul german păstrează punctul de vedere exprimat de nota din 25 Ian.

Germania recunoaște deci, în principiu, legitimitatea aliaților de a trage la răspundere pe vinovați, dar d' un amor-propriu național care ca, sub controlul aliaților, ei să fie judecați de ferurile judecătorești germane.

Punctul de vedere al Aliaților

Aliații consideră această problemă ca piatra de încercare a adevăratelor sentimente pe care le nutrește Germania Republicană. Dacă poporul german desaproabă de fapt războiul în care a fost împins de militarii lui prusici, dacă osîndește într'adevăr

orile comise împotriva populațiilor nevinovate, dacă e hotărât să se îndrepteze pe calea adevăratei democrații și să-și câștige încrederea popoarelor cărora le-a pricinuit atâtea suferințe, va ajuta el însuși îndeplinirea actului de justiție care cere pedepsirea vinovaților, și-i va libera.

Iar în cazul când poporul german, de acord cu guvernul său, ar refuza predarea vinovaților, Aliații vor avea o dovadă a inamicității germane și-și vor căuta mijloacele de asigurare contra unei viitoare agresiuni, în altceva decît în statul.

Pe de altă parte bucuria pe care a manifestat-o presa germană cu prilejul refuzului olandez de a extradate pe Wilhelm II, dovedește că imposibilitatea de-a-executa, în urma acestui refuz, un articol din tratatul din Versailles, deștează în guvernul german nădejdea de-a-ajuda și articolele următoare și a reduce astfel tratatul la un adevărat „petec de hârtie”.

Iar împotriva acestei încredințări de a nimici din nou o pace pălăvă cu război de lacrimi și de sânge, răscumpărată cu prețul a milioane de morți, conștiința morală a întregii omeniri se ridică într'un glas, cerînd, pentru înlăturarea oricărei primejdii viitoare, executarea strictă și loială a tuturor clauzelor tratatului de pace.

F. O. Comanici.

Din Zărnești

Reuniunea Femeilor Române din Zărnești aranjează o petrecere cu dans chălișuri și tombolă în ziua de 22 Februarie la Hotelul Comunal. Venitul curat este destinat pentru copiii orfani și săraci.

Întrearea 15 cor. de persoane; invitații speciale nu se fac. Toată lumea românească este invitată a lua parte.

„Societatea Voluntarilor Români din plasa Bran” s'a înființat în Zărnești, cu scop național, cultural și comemorativ, precum și pentru slujirea drepturilor voluntarilor și ajutorarea celor săraci, invalizi, bolnavi. Ea numără deja peste 70 de membri.

„Casă de citire” s'a înființat în Zărnești de Desapărîmîntul Asociațiilor și „Societatea Voluntarilor” din localitate; ea este cercetată în zile de sărbători de un mare număr de cititori. Este un început de bibliotecă, a Desp. Asociației. În bevetorii sînt rugați a trimite cărți și reviste la adresa „Casei de Citire” Zărnești, via Brașov.

Regularea datoriei turce

Lyon. Consiliul ambasadorilor din Londra s-a ocupat de importanța ce o are pentru Franța regularea datoriei turce. Franța are creanțe de 7 miliarde asupra Turciei.

Cum se poartă funcționarii unguri în Ardeal

Dacă am fost considerați vrednici de a avea o țară, ni se impune și datorită, ca să lucrăm spre binele și progresul ei. O poruncă internă, îndeamnă pe fie-care cu un adevărat suflet românesc, ca în toate manifestările sale să dovedească adevărată dragoste și iubire față de statul în care trăiește și a cărui pîne o mîncăncă. Durere, aceasta nu se poate observa pretutîndu-ni; chiar în sufletul unor funcționari de stat teratari, nu există această lozincă. O dovedesc faptele și întâmplările aproape zilnice.

A sosit vremea însă să nu mai fim cencilanți. Pînă când să mai telerăm în funcțiunile statului pe acel individ, dușman al neamului, cari în speranțe, că vor reveni lași a-cele timpuri după care mult regretăm, au negat depunerea jurămîntului de fidelitate față de statul ei ocrotite și a cărui pîne o mîncăncă încă și astăzi?

Citez cazul dela Zizin, unde fostul notar ungur este angajat ca diurnist, avînd 50 cor. la zi, locuință în natură și material de încălzit, funcționînd ca secretar comunal. Corectitudinea în serviciu, a acestui funcționar de stat, s'au constatat autoritativ în drept, din arătările făcute, a căror rezolvire se face așa de greu. Motivul care întîrzie, anchetarea lor mi-e necunoscut. Pentru ca și cetățenii acestor rînduri, să poată spreca corectitatea acestui funcționar de stat, dau următoarele două fapte:

1. La finea lunii Noembrie 1919 prin chitanță subscribită de primar și respectiv secretar comunal (diurnist) se solvește din casieria comunală rata II. de asigurare contra focului a fostului primar ungur. — Pe ce motiv?

2. La cererea preîmpretului „plasel Săcele, privitoare la taboul orfanilor de război, secretarul comunal (diurnist) în numitul taboul nu induce nici un pui de român ca orfan de război. — La comuna Zizin însă de fapt, sunt orfanii de război, 6 copii al caror tată a disărât pe cîmpul de luptă Galgaján. Sînt alți 2 copii al căror tată a fost împușcat ca gardist în gară națională română, cari în tot cazul trebuie considerați ca orfanii de război. Sunt încă 2 tețuși, al căror tată luptînd în cadrele armatei române pentru desrobarea noastră, a căzut pe cîmpul de onoare la Mărășești, rămîndu-ni copilași, una de 7 ani și alta de 5 ani, orfanii și de tată și de mamă.

Oare în primul rînd nu trebuie considerați ca orfanii de război, copiii aceluia părinte care luptînd pentru înfrîncarea României-Mari, a căzut pe cîmpul de luptă? — În tot cazul, da, și nu există motivul, că nu s'a declarat oficios moartea respectivului părinte, fiind-că aceasta foste autorități ungurești nu au putut-o face, căci respectivul a luptat în rîndurile armatei române, nu a celei ungurești.

Un teatru acestea iese clar și limpede la suprafață, ura și dușmănia ce o nutrește față de neamul românesc, acel diurnist în calitate de secretar comunal, care este încă tolerat să funcționeze în administrația românească.

Așa dar cum putem avea conciliință pentru astfel de oameni? Nu; fiind-că prin purtările lor, prin faptele lor ne provoacă să ne schimbăm atitudinea reducîndu-i la imposibilitate. Întreusul statului chiar o pretinde aceasta.

Nu mai poate avea încredere în astfel de funcționari, cari atunci când s'apără să renunșeze nu se dau la o parte dela completuri înapertura statului cum a fost la Oradea-Mare, Timișoara, Tg.-Săcuiilor.

Categoria aceasta de funcționari în interesul statului și al neamului românesc, să fie depuși fără amînoare. La Zizin încă să se primenească aerul; puțunii români cari au avut de îndurat o mulțime de persecuții și temerități ungurești, să nu mai fie neîndreptății și acum în România Mare ci respirînd aerul țării lor românești să se poată bucura, de dreptatea românească, căci de cea ungurească sînt sătul.

Din Siberia

Statul major și trupele cebe au părăsit Irkut-ul în 4 Februarie. Comandamentul forțelor japoneze din Vladivostok arăb-este repatrierea.

Majoritatea bolșevicilor a părăsit Irkut-ul în urma reînțoarcerii armatei guvernamentului Omsk, comandată de generalul Kappel. (Se știe că în acest oraș era sediul corpului voluntarilor români din Siberia. Red.)

Imprimantul Francez

Subscrierea Imprimantului francez a început Joi. Aduce un venit de 5% rambursabil cu o primă de 50 la sută.

Proteste juste

Meseriașii români se ridică împotriva întrebunțării limbii maghiare, în acte oficiale.

Onorată Redacție!

Subscriși maestrilor Români, protestăm cu toată puterea convingerilor noastre contra „Corporației Meseriașilor din loc, cari într'un mod foarte nedemni și sovinișt, chiar și acum când suntem în România Mare, fac contractele elevilor de ori ce nație numai în limba ungurească.

Noi nu suntem contra nici unei națiuni minoritare și conlocuitoare cu noi, ci aderăm numai la proclamația dela Alba-Iulia, prin care s'a făcut unirea tuturor Românilor, și s'a dat deplină libertate tuturor națiunilor!

Întrebăm deci pe sus numita Corporație, dacă trebuia să se facă în feiul și conform proclamației, în care se spune că fiesare nație să se folosească de limba sa? Credem că și noi Românii avem drepturi la Corporație ca și alții.

Deci, dacă nu s'a făcut pînă acum regula în edarea contractelor și a somăm pe Domnii dela Corporație ca de urgență să ia următoarele măsuri:

- 1) Fiecare funcționar să-și aibă contractul ori cartea de lucru în 3 limbi paralele; românește, uemțeste și ungurește;
- 2) Fiecare funcționar să pozează și în vorbire cele 3 limbi.

Somăm deci încă o dată pe Domnii dela Corporație, să ia act de protestul acesta și să se acomodeze vremurilor noastre.

Ioan Chirolu, Nicolae Bădea, Nicolae Perneș, Ioan Vlaicu, Nicolae Coliban, Ioan Franză, Gheorghe Curcă, Ioan Gal, Constantin Peștes, Nicolae Bălea, Andrei Ollan, Nicolae Purcarea

Notă: Contractele sînt în vigoare sînt tipărite de către Domnii dela corporație în anul 1920; deci; acum și sînt tipărite în Tipografia Benkő și Hanusz.

Universitatea populară din Brașov

(Liceul greco-ortodox)

Programa cursurilor

— Săptămîna a treia —

Luni 23 Februarie: Chimia tehnologică și materiile prime în industria națională. Profesor D. Perlețanu.

Mărti 24 Februarie: Sufletul și civilizația franceză în provinciile Frunței de mijloc și rolul Parisului în istoria culturii universale. Profesor P. Teodorescu.

Mărcuri 25 Febr: Literatura Cronnicarilor și a epocii fanariote. Profesor Iliu Cristea.

Joi 26 Februarie: Romanizarea Daciei; formarea poporului român. Profesor Mihail Eliescu.

Vineri 27 Februarie: Din geografia patriei. Profesor N. Orghidan.

Prelegerile încep la orele 6 p. m. precis.

Înscrierile se prelungesc irevocabil numai pînă la 1 Martie; atunci se va publica în ziar numele doamnelor, domnișoarelor și domnilor care s'au grăbit a lucura prin prezența lor asiduă la cursuri acestei instituții de propagare a culturii românești.

În prima săptămîna din Martie dl Ion S. Stefănescu, profesor la școala de Arte frumoase din București va începe ciclul făgăduit de conferințe cu titlul „Conservării despre artă și introducere la studii artele românești.” Tot în luna Martie se va sărbători prin 2 gecătorii comemorative organizate de Universitatea populară amintirea a două glorie ale culturii românești: poetul Alexandru Vlaicu și Tim Mateescu, fost elev al liceului greco-ortodox. Auditorii cursurilor vor beneficia de o simțitoare reducere a prețurilor de intrare la aceste sărbători.

Secretariatul Corenini Mădălin.

Campania „Epocei”

Noi ne-am spus la țîmp și imediat cuvîntul asupra operei murdare de denigrare începută de ziarul „Epoca” împotriva conducătorilor politici ai Ardealului.

Facem acum tot în această chestie câteva picururi din presa română de dincoace și dincolo de Carpați.

Întă se scrie „Românul” dela Arad despre campania ziarului sus amintit:

„Atacurile ziarului „Epoca” la adresa bărbatilor de stat transilvăneni, au fost primite de opinia publică cu o răceală plină de dispreț.

După cum se vede, campania statului „Epoce”, nu numai că nu a avut nici un răsunet, dar a dat naștere unui rezultat tot opus celui așteptat și anume acela că a atras atențiunea generală asupra pericolului ce-l prezintă presa de insulte și scandale.

Bărbajii de stat ai Ardealului, păzitorii aceștia ai idealului național și al unirei vișete timp de secole, înțelegînd gravitatea situației au făcut apel, cu devotament, curaj, desinteresare, la toate resursele spiritului omenesc, pentru a însela pe inamic. Bărbajii de stat transilvăneni, au fost rînd pe rînd diplomați, prefecți, implicatori și au mers așeză pînă la cea mai creștinească umilință numai pentru a face să rămăse acuzate pentru persecuții, adevăratele intenții și credințe ale românilor de dincoace de Carpați și a servi astfel cât mai bine cauza națională. Acela pe cari „Epoca” îi acuză de trădare, au fost eroi și martiri, cari pentru neam și pentru mîntuirea acestora, au suferit în mîndria și în demnitatea lor și-au făcut cele mai grele și sfîșietoare sacrificii.

Stingură „Epoca” nu a înțeles nimic.

Surdo-mută în fața marilor suferințe ale neamului preocupată, numai să scoată la suprafață pe niște

pigmei politici și să pre în evidență condeie înopoaia cărora se ascund conștiințe încărcate de umbră și de pînă, acest ziar blamat azi de toată lumea, ține să inspire cu ori ce preț repulziune și oroare.

Compromise astăzi cu desăvîrgire, „Epoca” și celelalte ziare de falul ei, vor fi evitate de alcea înalte de ori care bun român.

Viteții scrie:

„Epoca” duce de câteva zile o campanie pe căt de pătimășă și lipsită de ori ce acrușal, pe atît de antipatriotică împotriva unora din fruntașii partidului național-român din Ardeal, pe tema atitudinii pe care acești bărbajii politici au avut-o după intrarea României în război.

Întreaga opinie publică a condamnănt dela început această neonestă campanie, căci toți cei ce sînt românești și-au dat seama că dacă ori cînd acest fel de a suspecta sentimentele patriotice ale unor bărbajii înfrînșii în slujba apărării intereselor naționale ale poporului român de peste Carpați este o asjune rea, — apoi în timpul când la Paris se pregătește semnarea tratatului de pace cu Ungaria, încercarea de a se știrbi autoritatea morală a conducătorilor românilor din Ardeal, este o adevărată trădare a intereselor naționale românești.

Dar, apropoș, în vreme ce d-nii Pop, Goidis și ceilalți își făceau datoria apărînd poporul român de dincolo de urgia maghiară, pe ce front au luptat d-nii dela „Epoca” pentru realizarea unității neamului?

O simplă întrebare.

Fraude de milioane. La șantierul navele de Oregon Wash și California s'au descoperit mari fraude. Guvernul american a fost jolțit cu aproape jumătate miliard de dolari

Dela Universitatea populară

Cursul de Istoria Românilor — Prof. Mihail Eliescu

Lecția de deschidere — (rezumat)

Necesitatea tinerii unui curs de istoria Românilor în Brașovului care — atît prin așezarea sa geografică, cît și prin trecutul său așa de strîns legat de viața politică și culturală a poporului român — merită este să ajungă un centru al energiei și culturii românești, se înțelege dela sine mai ales acum când auditorul tot mai numeros al Universității noastre arată prin prezența sa negociabilă cît de necesare și dorite erau aceste cursuri de completări de cunoștințe și de lămuriri.

Sopul final al lecțiilor ce vor urma este să dovedească tuturor — Românilor și streinilor, dacă vor binevoi să ne asculte — căte drepturi avem de a stăpîni oia ce am ajuns a stăpîni în urma unui glorios război de nesfârșite jertfe: drepturi de vecime, de credință și de muncă, și apoi să arate că n'au venit aici ca niște usurpatori ci pentru a restabili o situație de fapt care a mai existat odată

de mult, când peste plașurile acestora nu se auzia decât un singur graiu, graiul românesc.

De aceea s'a și ales a se înființa acea perioadă mai veche din istoria pămîntului și poporului românesc când o viață unitară, ca organ zăre politice, socială și manifestare culturală, se întîrdea de la Nistru la Tisa și la Dunăre. Cei mai vechi locuitori ai Daciei; temperamentul și vîrta lor materială și sufletească; motivele cuceririi romane și rezultatul aite rii culturii romane în vigoarea răsă de viteji a „Tracilor fără frică de moarte”; continuitatea elementului și civilizației daco-romane la Dacia în evul mediu; formarea poporului, limbii și sufletului națiunii române; rolul politic pe care l-au jucat în alestăuirea statelor de la sudul Dunării când la nordul fluvului se abăteau asupra pămînturilor noastre negre stoluri de pasări de pradă; însemnătatea politică și economică a provinciilor

românești, încercările statelor vecine de a și le însuși și nereușita acestei tentate; înțelegerea și incipăntarea prin energii proprii în otriva vecinilor care știeptau momentul fercit al unei lesniceose cuceriri — acestea pe lângă atâtea altele ce se vor fixa mai în urmă, sunt chestiunile ce vor lămurii partea mai veche din istoria neamului românesc.

Cunoșterea acestor chestiuni de publicul mare este de absolută nevoie în timpurile actuale de schimbare a vechiului echilibru, bazat pe asuprire și ură, când din popor desputerit, umilit și batjocorit, am ajuns putere stăpînitoare peste jînturi pe care vechii deșputători se obligăuseră a le seceti toate pe veie ca împerechiu lor de pradă.

Acel care au contestat tot-deauna drepturile noastre istorice, pînănd a contribuiere un întreg arsenal de argumente plămăsite de o știință soviniștă, nu vor înceta, după trecerea actualului situații de zăpăcăală și de zorientare care li-a amușit verva, să recediteze vechile teorii.

Ver urma să conteste origina noastră daco-romanică, susținînd că suntem fragmente de neamuri bătute de teate vînturile văzduhului; vor urma să conteste continuitatea noastră pe aceste pămînturi unde dășii ar fi venit cel dintîi, după ce 7 veacuri

șipenie de om n'a viețuit în bogata și populata Dacie de odinioară, iar noi am fi venit cel din urmă stăcărîndu-ne ca lotri de codru pe cursul apelor la su; și nu vor faceta și conteste toți vecinii, — împreună cu nerecunosători Bulgari cărora pămîntul nostru prea tabdător li-a acordat refugiu pregătirii redeșteptării lor naționale — valoarea noastră politică și rolul îndeplinit în acest sud-est european, precum și originalitatea culturii noastre.

Știința istorică română, prin reprezentanții ei de frunte și-a făcut datoria și a știut să răspundă cu argumente ce nu se pot înlătura, argumentelor urii și tirăniei. Dar aceste chestii un trebuesă să rămîna cunosute și deșbătute numai de slujitorii științei; ele trebuesă cunosute de întreg poporul cărui i-se contestă drepturile lui cele mai sfinte; ele trebuesă să se coboare în conștiința fiecărui dintr-un noi și să ne întărească convingerea că să devie stăncă de granit de care să se sfîrme valurile furioase ale mării turbate. Căci fiecare putem fi la un moment dat reprezentantul și apărătorul crezului și cauzai naționale și e o tîrș ar fi de n'am avea înțelegerea necesară pentru a putea răspunde, ori-cui, ori-unde am fi și ori-ce situație am avea, cu demnitate și țarie, cu știință și cu

compătință, peneșirilor și batjocurilor ce ni s'ar arunca în față.

Fiind-că sunăm atunci când fiecare dintre noi va cunoaște deplin povestea abudimată a neamului din care facem parte, numai atunci vom avea curajul de a răspunde ferm bărfitorilor: prin vechimea noastră în aceste jînturi, prin aptitudinile de conducere lăuate în suferințele noastre de strămeșii prin tot ce am dovedit că tenacitate, energie și talent timp de aproape 2000 de ani, prin toate acestea avem dreptul de a fi aci stăpînitori și vom dovedii-o.

Partea a doua a prelegerii a fost consacrată istoriografiei române, înfășșîndu-se un tablou succint al scrierilor istorice, din primele vremuri când în vechile mînăștrii ale celor dintîi Veevozi se însemnau de sărbătoare călătorii evlavioși faptele și întâmplările petrecute au de a sub eciliilor lor și pînă în vremurile așa de aproape de noi, când pe baza atîtor răzămășii ale trecutului — înscrispții, monumente funereare, table cerate, documente, anale, letopisește, cronici, moade etc. — s'a putut reconstrui viața de două ori milenară a poporului român. Se insistă asupra valorii literare și politice a cronicilor vechiului al 17-lea și în

special asupra lucrării lui Miron Costin și Stoilnicul Constantin Cantacuzino de a prezenta în med unii istoria neamului românesc; se relevă însemnătatea școlii istorice și filologice de la Blaj și urmările crezului de îndrăcnică afirmare curajoasă a latinității noastre; în fine se înfășșăză munca uriașă pe care au pus-o istoricii timpurilor noastre de la Mihail Kogălniceanu pînă la Nicolae Iorga spre a lămurii prin publicarea de acte, documente și seri ori mai întinse întreg trecutului românesc și a da opere de sinteză. Se pomeneșc cu recunoștință toți muncitorii cari au deschis brașde sau au lărgit orzoaștii acestei științe — și cei care numai sînt printre cei vii, unli morți de curînd în plină activitate ca Ion Bogdan și C. Giurescu, și cei care prin munca și talentul lor au dat un prestigiu deosebit disciplinei istorice. În încheiere se arată care sunt marile chestiuni ce preocupă pe istoricii vremii noastre și anume: lămurirea rolului de istorie universală pe care poporul și statul român l-au jucat în decursul veacurilor — și cercetarea originalității spiritului nostru în toate domeniile de activitate.

Politica externă a guvernului francez

„Am avizat Polonia și România, că dacă vre-una ar fi atacată de armatele boșevice pot conta la ajutorul cel mai complet al puterilor aliate“

Paris, 3 Febr.

Împunând la două interpeleții — una asupra politicii guvernului în Rusia și alta asupra politicii în Germania — D-l Millerand a făcut în ședința din 6 Februarie a camerei franceze un amănunțit expozitiv asupra politicii externe.

Principiul fundamental de care se va lăsa condus în politica externă actualul guvern este **continuitatea**, adică păstrarea și dezvoltarea legăturilor de alianță și de prietenie cu popoarele al căror efort comun a izbutit să opună agresiunii germane și rezistență victorioasă. În sensul acesta între politica guvernului (Clemenceau și actualul cabinet nu e nici un desacord. Politica de fidelitate față de aliați va permite azi Franței să culegă binefacerile biruinței, după cum ieri i-a permis să câștige victoria.

Chestiunea Adriaticii.

Fiindcă interesul Franței și al lumii e ca pacea să nu mai fie tulburată prin simle, guvernul, în deplină înțelegere cu Marea-Britanie, a făcut călduroase demersuri pe lângă guvernele din Belgrad și Roma, ca să se ajungă la o soluție cât mai repede și cât mai mulțumitoare pentru amândouă statele „deopotrivă de scumpe nouă“.

Problema otomană.

Declarația d-lui Millerand asupra acestei probleme a avut de scop împiedicarea unor svorniri ce începuseră să năvălească asupra opiniei publice franceze. Se vorbea că pacea cu Turcia va fi încheiată abia după ce la Paris și pe lângă seamă de interesele seculare pe care Franța le are în Turcia.

Se convenit cu Englezii ca delegații să se reunească din nou în sesiunea cea mai apropiată a conferinței de pace la Paris. La Paris vor fi redactate definitiv clauzele tratatului. La Paris va fi semnat tratatul.

Politice

Deputatul secni D. Fray a făcut declarații în ședința Camerei dela 19 Februarie, de fidelitate seculilor. Se ridică împotriva agitațiilor între secni și scrieră atitudinea de altă dată a guvernului ungar.

Cere guvernului român să se întorească de aproape de nevoile seculilor: să lăture, ajutarea instituțiilor culturale, universitatea și funcționarii secni în administrație și justiție. Și să încheie: să nu privească la noi ca la îngâmfători, ci ca prieteni!

Di N forța mulțumeste d-lui baron de Fray, al cărui strămoși au fost români, pentru sentimentele ce are pentru patria românească.

La propunerea d-lui deputat Racovitz, discursul d-lui Fray va fi răspândit în Ardeal.

D-l ministru Vlad a făcut în Camera importantă declarații asupra situației financiare a statului și asupra situației politice externe.

D-a spus în rezumat:
1. Că prin demobilizarea s'a câștigat 100 milioane lunar.
2. Pericolul dela Nistru și Tisa nu este atât de mare cât se spune în presă.
3. Efectivul armatelor pe picior de pace este absolut suficient pentru apărarea granițelor.

4. Rusia sovietică n'are interes să ne atace, când oferă pacei Poloniei. Avem interes să se amestecăm în Rusia, fiindcă ne este indiferent, regimul de acolo.
5. Că prin scoaterea rublelor și corecționarea circulației și prin împunerea unei situații se va îmbunătăți imediat. Acuză guvernul trecut că n'a avut nici un program financiar și că decesca leul a căzut așa de greu.

6) În chestia financiară: dispunem de export de lemne, vite, petrol și abalbi și porumb. În Transilvania au sărat sunt vite cu 30 la sută mai multe ca înainte de război.
7. Coreana nu poate fi niciodată egalizată cu leul. Perderile cauzate coreanei nu pot fi comparate cu ale locuitorilor devastați de război. Nu poate spune nimic asupra cursului de retragere a coroanei fiindcă s'ar specula iară pe această temă.

8. Hărta monetă d-n America va înălța și Banca Națională cere a-namite privilegiu cari nu se pot satisface. Statul va emite, pe socoteala lui, altă hărta, proprie.
9. Banca Națională vrea să rămână „bancă națională liberă“ și cere privilegii grele dela stat. Din fericire în Transilvania, Bănat, Baevovina putem da altel Bănci privilegii, în concordanță cu interesele statului.
10. Activitatea d-lui ministru Vlad: a deslințat Comisia valutei, a oprit exportul de lei, a luat măsuri de control al exportului și importului, care până aci nu exista.
11) Cere demobilizarea tuturor acelor cari iau lefuri mari și nu fac nimic.

12) Se va depune proiecte de impunere proporțională pe creșterea averilor de război și unul pe averi.

În ședința dela 18 Februarie d-l Vlad în discursul d-sale a pus în discuțiune Marele Cartier General. Când demobilizarea acelor cari nu fac nimic pentru armată, d-sa a zis:

— a spus d-l Millerand, ceea-ce însemnează că în discuția ce a avut loc asupra acestei chestiuni, a izbutit punctul de vedere francez.

Chestiunea rusă

Aliații sunt și acum credincioși angajamentului lor din Novmbrre 1919 de-a nu întreprinde în mod izolat nici o măsură în Rusia. De aceea se dă dela tribuna prezidențială de mintire formală a guvernului, că reprezentanții Estoniei ar fi asistați în tratativele lor cu Rusia de 8 membri al unei delegații engleze.

Cu stăruie constătitute de fapt în Rusia, guvernul va întreprinde cele mai amicale relațiuni.

În cerce privește Polonia n'am nevoie să afirm că ea e pentru Franța o aliată deosebit de scumpă.
Și adară îndată, declară d. Millerand, că credincioși hotărârel, nu a Argilei, ci a puterilor aliate, s'm avizat Polonia și România că dacă vreuna ar fi atacată de armatele boșevice pot conta la ajutorul cel mai complet al puterilor aliate.

Metăzarea consiliului suprem de a relua legăturile comerciale cu cooperativele rusești, nu constituie pentru aliați recuză: șterea guvernului sovietic, care „făcându-se complice imper aliamului german, a levit în spațe și peopere cari luptau pentru cauza libertății și a justiției, iar acum emite pretensiunea de-a fi susținută nu — armata la ei, dar în lumea întreagă, o dictatură care, pentru a fi o dictatură de clasă, nu e mai puțin crămănită și nici mai puțin argăsită.

Fără de reproșuri, pe care nu-l cauzăndu cu guvernul său sovietic, se dăruie guvernului va fi înștiințat de un sentiment adănc de recuză: înțință pentru tratatul pe care l-a desăvârșit și pentru sacrificiile pe și le-a la pus timp de trei ani pe-

porul rus pentru a apăra alătura de noi acestă cauză.“
Vitorul va arăta dacă se poate face distincție între poporul rusesc și între actualii lui conducători și mai ales dacă se poate fonda o politică pe această distincție.

Executarea tratatului de pace

Politica guvernului față de Germania se rezumă în postulatul: executarea strictă a tratatului din Versailles. În materia aceasta cuvintele d-lui Millerand nu mai au mobilitatea celor din declarația sa cu privire la politica rusească. Svat pe cât de limpez, pe atât de ferme.

„Vrem să executăm tratatul cu bună credință, dar eu e absolută fermitate. Executând condițiunile de executare a tratatului, d. Millerand, constată că Germania eludează sistematic îndeplinirea lor. Exemple: chestiunea cărbunelui din care s'a furnizat pe Iannuarie decât 300.000 tone din 1.600.000 cât e obligată, în baza tratatului. În foja acestui sințat guvernul a hotărât să aplice toate mijloacele de represaliu economică și financiară și, la nevoie și militară.

O declar limpede dela această tribuna că să fie bine auzit și bine înțeles că, dacă nu înțelegem să reclamăm ce nu ni se cuvine, vom pretinde fără excepție tot ce Germania ne dărește și că vom recurge la toate mijloacele prevăzute în tratat.“

Explicațiile acestea au adus guvernului votul de încreștere a 500 de deputați din 370. Situația ministerială fiind astfel consolidată cabinetul Millerand înțelegem toate condițiunile de realizare a programului cu care a venit la putere: reconstituirea interioră a țării, și asigurarea păcii în afară.

A. C. C.

Ioan Spudercă

Cu adăneă părere de rău aducem la cunoștință încetarea din viață a vechiului nostru colaborator Ioan Spudercă în etate de 59 ani.

După o activitate de 30 ani la Administrația Gazetei și după nenumărate suferințe în închisorile ungurești, ca grant responsabil Spudercă s'a stins Vineri noaptea la 4 ore în urma unei boale contractate în vremea internării sale de către Unguri.

Immormântarea va avea loc în cimitirul Sf. Nicolae din Prund Luni după amiază la orele 8 din casele proprii (str. Cimitirului 7)

REDACTIA

Correspondențe.

Hălchiu

În comuna Hălchiu ziua de 24 Iannuarie st. v. a. e. a fost sărbătorită cu o deosebită însuflețire de populația română. Zic de populația românească, deoarece deli d-l primpretor C. Proca dase ordin strict primărilor în vederea acestei zi, toțișu populația să sească să privească numai prin poartă și pe după perdele. Vasa timpuri apuse pe veci.

Serviciu divin însă s'a făcut și la biserică săsească.

Fiorii de bucurie națională s'a simțit și ultimul copil român din această comună. După Te-Deum s'a cântat imnul regel priu învâțătorul Ștefan Carolu.

Preotul G. Constantin a vorbit poporului despre înființarea principatelor Muntenia și Moldova, continuând cu firul istoric al acestora până la unirea definitivă, pe care a desăvârșat-o pe larg. Publicul compus din Români și Românele din Hălchiu, de copii de școală, din d-l notar Iteanu, din un pluton de soldați și din iandarmeria locală în frunte cu subșeful Pivoda, au ascultat cu toată atențiunea însuflețindu-se de marul nostru Erel național Mihail Bravu, Ștefan cel Mare și ceilalți și în urmă de actualișrii, principatelor, sub Alexandru Ioan Cuza, priu care se întredea România-Mare de azi, înveci.

Terminându-se ceremoniul la biserică, inv. Ștefan Carolu așază publicul în corpore și astfel traversând mai multe străzi în cătece naționale, ne oprim înaintea primăriei, unde eram așteptăți de artișta comună săsească? Nu! De un taraf de lăutari. La sunetul de vioră „Hal și întindem hora“ se formază două hore — fiind prea mulți pentru una însuflețirea era de nedesrăis, trăiască România-Mare des repetată. După sărbă, urmează „Ardeleana“ cu strigături.

Preotul mulțumind publicul pentru buna ordine ce a observat e încheie: „Dacă în trecut, aceste primări s'au purtat foarte mășter față de noi Români, atunci astăzi pretindem ca în ele să ni-se facă numai dreptate și aceasta trebuie să fie“, la strigăte de Trăiască România-Mare, Trăiască regie, Trăiască armate, s'am retras în corpore fiecare pe la vetrele lor.

Seara la insistența inv. Ștefan Carolu și a notarului G. Iteanu, a fost jec.

+

Subscripții cu laima adăne intriată aducem la cunoștință tuturor rudeniilor, prietiniilor și cunoscutiilor, că mult iubita și neuitata noastră soție, mamă, soră, cumnată, mătușă și verișoară

Victoria Reșnoaveanu

dnpă scurte suferințe, a decedat în ziua de 18 Februarie 1920 în al 44-lea an al etății sale și al 20-lea al fericitei sale căsătorii.

Rămășițele părăsitești a le scumpul noastre decedate se vor depune spre veciciă odihnă în cimitirul Bisericii Sf. Nicolae din loc: Duminecă în 23 Februarie 1920 la orele 9 p.m., din casele sociilor Pe Tocile Nr. 6.

Brașov, 18 Februarie 1920.

Dormi în pace suflet nobil!
Ioan Reșnoaveanu soț. Mireea Reșnoaveanu, Cornelia Reșnoaveanu, Emil Reșnoaveanu fil. Maria Călcăreșcu, Elena Barozzi, Ana Zaharia, George Călcăreșcu, Ilie Călcăreșcu, Panat-tache Călcăreșcu, Ioan Călcăreșcu, Constantina Călcăreșcu, mamă, frați și surori. Nicolae Reșnoaveanu, Elena Reșnoaveanu socri. Pompei Eliu, Elena Eliu cumnat și cumnată. Precum și mătuși, nepoți, nepoate, veri și verișoare. Această fine loc de invitație.

ANUNȚ

casă de vânzare

Situată în Str. Preis No. 10 și 10 a, doritorii se vor adresa la Dl. Aladăr Săra, în Str. Sf. Ioa Ne. 5. etaj. II. Informații dela orele 1¹/₂—2¹/₂ în fiecare zi. 1—3

Ultima oră

TELEGRAMS DIN BUCUREȘTI

20 Febr. 1920

În chestia păcel ungurești
Delegația ungară a prezentat o notă pentru apărarea minorităților.

În cazul că Ententa nu va accepta plebiscitul sau rezultatul acestuia ar fi nefavorabil Ungariei, delegația cere apărarea fondațiilor publice, private, bisericăști și cu desosebire școlare.

Un ordin de zi al partidului lucrătorilor din Franța

Partidul lucrătorilor, întruim Mersuri, a votat textul unui ordin de zi, care va fi trimis partidului socialist francez cu ocazia congresului ce se va ține de acest partid Dumineca viitoare la Strassbourg.

Mesajul lui Dechanel

În Mesajul lui Dechanel citit Joi în Camera și Senat se face apel la unirea tuturor Francezilor, dorind întărirea alianțelor; se cere apoi muncă aprigă pentru a putea face față problemelor păcii.

Criza politică în Serbia

Încercarea lui Vesteoli de a forma noul guvern din Belgrad a eșuat, răzând colaborarea socialistilor democrați.

Leostitorul lui Lersner

Otto Gopret înlocuște pe Lersner la Paris ca președinte al delegației germane.

Reducerea armatelor germane

Mosca. Consiliul Suprem a notificat Germaniei că nu va insista asupra îndeplinirii articolului care prevede reducerea armatelor germane la 100.000 oameni până la 31 Martie 1920. Aliații permit reducerea armatelor numai la 200.000 oameni până la 10 Aprilie viitor și reducerea la 100.000 până la 10 Iulie.

Dela „AGENTIA DAMIAN“

(Prin telefon)

21 Februarie.

București. Deputații independenți se întrunesc la 22 Febr. pentru examinarea situației politice.

București. Consiliul de ministri întrunit la Camera a discutat chestiunile curente.

București. La Ministrul Industriei continuă conferința președinților Camerilor de comerț din țară discutând reorganizarea lor pe baze comune.

Praga. Ciofak a demisionat. Situația guvernului a devenit foarte critică.

Haga. Muncitorii docarilor din Amsterdam au declarat greva.

Paris. Millerand a declarat ziariștilor că e depin satisfăcut cu discuțiile conferinței dela Londra.

Paris. „Matin“ anunță că chestiunea Adriaticii va fi soluționată conform compromisiului dela 9 Dec. din Londra.

Londra. Generalul Nessel a declarat Consiliului parlamentarilor că este imprudent a discuta cu Germania, care are sub armă 1/2 milion și esteri ei servesc în armata roșie.

Dacă se îngăduie Germanilor să intre în legătură cu boșevicii, aceasta este o sursă de gravă neliniște pentru Europa.

Viena. „Neue Freie Presse“ afirmă că un boșevic ar fi comis un atentat cu bombă asupra lui Horthy în Budapesta. Horthy a rămas acut.

Belgrad. Iugoslavia a cerut smănarea răspunsului până la constituțirea noului guvern. Aliații au respins cererea.

Cenzurat de l. Broten.

Teatru-MAJESTIC-FEMINA

CALEA VICTORIEI (Pasagiul Comedia)

În fiecare seară dela orele 8,30 până la 11

Mare spectacol de Variété

Dela orele 11 în sus

Cabaret, Dans, Canto și alte distracții.

Orchestra. Restaurant de I-ului rang

Băuturi streine și indigene

„Intâlnirea Elitei“

1-6

Ocaziune rară!

Pentru d-nii Comercianți din Transilvania etc.

Magazinul „LUVRU“ din București

— 17 GALEA VICTORIEI 17 —

Vinde En-gros cu lei 166 și 186

rochia tailleur din stofă englezească.

3-4

În București

Gazeta Transilvaniei

cel mai bine informat și redactat cotidian

din Ardeal

se vinde zilnic în mai multe mii de exemplare.

Geți GAZETA TRANSILVANIEI la toate chioșcurile.

Depozit gneral la administrația sucursală din București, s. Ionică 6.

AGENCE FRANCO-ROUMAINE

PARIS 8-e — 21, RUE DE TURIN — PARIS 8-e

EDITION — PUBLICITÉ — RENSEIGNEMENTS — AGENCE

DE JOURNAUX ROUMAINS.

COMMISSION — IMPORTATION — EXPORTATION

CONTENTIEUX ROUMAIN

CONSULTATIONS — RÉDACTION D'ACTES — RECOURS, etc.

CORRESPOND EN FRANÇAIS ET EN ROUMAIN

Publicațiune

Prețul strigărei 600 cor. Va-

diu 60 cor.

Licitatiunea se va ține în 9

Martie 1920 s. n. la 9 ore s.

m. la școala bis. v. din Soho-

dol. Condițiunile se pot vedea

la președintele urbarial.

Sohodol în 20 (II) 1920.

1-2 Comitetul urbarial.

Alegerea Mitropolitului Ardealului

București. Membrii Sinodului aflători aci au plecat la Sibiu

pentru alegerea Mitropolitului.

Candidează: Dr. Nicolae Edlen, Dr. Vasile Saftu, Nicolae Ivan, și Niședem. În ultimul moment un grup important de preși transilvăneni au propus candidatura Arhimandritului Scriban din București.

„N'am să retrag cuvintele. Ori se retrage Marele Cartier ori mă retrag eu“. Marele Cartier să predea comanda șefului marelui stat major care are, după lege, comanda armatei. (Aplauze).

Și mai departe:
Ca ajutorul Marelui cartier General înșei controlul guvernului, Marele Cartier trebuie să fie la ordine și sub ordinul guvernului. Am știri sigure că Marele Cartier n'a fost decât un agent al partidului liberal.

D. N. Iorga: D-le ministru, vă rog să nu-mi îngreunați situația. Se face impresia că se atacă armata.

D. Aurel Vlad: Fac distincție între armata care și-a făcut datoria și a-cele comandamente cari au împărțit numai decorațiile.

D. G. Tataraseu: Decorațiile le-au fost date în numele M. S. Regelui.
D. Aurel Vlad: Citește din discursul d-lui Vintilă Brătianu înșat în ședința de ieri. În acel discurs este vorba de fapte comuniste confidențiale guvernului de M. C. G. ca câteva ore mai înainte. Aceasta însemnă că M. C. G. anunță „mai înainte deputații din opoziție și apoi guvernul (Aplauze).

Chestia Marelui Cartier se poate rezolva punând în frunte-i pe cei mai buni militari pe care-i are țara românească: general Cristescu.

Di Mihail Orleansu, fost ministru liberal, în același ședință, vorbește de problema muncitorească. Dsa spune că principiile legel șeale au fost aplicate de dnl Briaud și Viviani în Franța (haritate).

Se ridică împotriva atacurilor și mișcărei socialiste de azi. Vorbind de pericolul extern, crede că demobilizarea nu poate fi făcută azi. Marele Cartier pe care-l atacă domnul ministru, ne-a condus la victorie. Relevă că dl ministru de finanțe a făcut declarații în numele ministrului de externe și a celui de război — numai de finanțe n'a vorbit.

Apără apoi Banca Națională și patrioticismul conducătorilor ei. Scăderea leului este provocată de alte cauze și este fictivă.

Di V. Goldis a încheiat ședința cu un apel la împăcirea și cu declarația că este și rămâne membru al partidului național. Vom publica declarația:

Renasterea Română a anunțat demisiunea din guvern a dlor Bontescu, Inuleț și Nistor.

Agencia Damian din București ne anunță că dl Nistor desmințe știrca dimisiunii d-sale, iar dl Bontescu a luat parte pe banca ministerială la discuțiunea Camerei asupra valutei.

Institutul cosmetic

care se află în strada Porții 66 în edificiul Brassoi Lapok (în curte la stânga). 1-5

Pentru școala românească.

(Urmare și fine).

Cu lista No 21, încredințată elevii E. Lupan cl. III lie. s'a colectat suma de Cor. 155.00 dela următorii: Elena Moldovan 20, Paraschiva Oghidan 5, Otilia Iosif 10, Paraschiva Furnică 5, Maria Mediu 10, Paraschiva N. Roncea 5, Elena Oancea 2, Elena Dr. Turlea 10, Maria Navra 2, Victoria N. Gusu 6, Maria Murăroiu 15, Victoria Murăroiu 5, Erosina Leuca 20, M. Gr. Pop sau 20, Elisabeta Dr. Popescu 10, N. N. 60, filieri, L. Lupan 10.

Cu lista No. 22, încredințată elevii M. Savu cl. III lie. s'a colectat suma de Cor. 453—dela următorii: D. E. Orghidan 20, Ilie Savu 40, Dumitru Roncea 20, Theodor Manu 30, I. G. Eremie 20, N. H. Caragea 10, Stelian G. R. 10, Petru 50, Gheorghe Gurastului 20, George Moșoiu 20, George Savu 20, Nicu Savu 10, Goldman 10, N. Gatoș 20, P. Pavel 10, Dr. Oancea 20, Vasile Mascalu 10, Y. C. 10, Schultz Frați 50, G. Dima 8, M. Preșup 10, Emil Hanss 20, Ioanide 10. C. Coma 10.

Cu lista No. 23, încredințată elevii V. Bădișu cl. III lie. s'a colectat suma de Cor. 31—dela următorii: M. Bădișoiu 5, S. Mișcaru 10, M. Stan 2, I. Bălțat 2, N. Săcărăoiu 2, Nic. Bădișoiu 10.

Cu lista No. 24, încredințată elevii M. Răsu cl. III lie. s'a colectat suma de Cor. 103—dela următorii: Paraschiva Spăter 5, Paraschiva Drăghioi 5, Maricaru Muntean 5, Maria Alda 5, Maria Uzoni 4, Ioncu Micu 7, George Bălea 4, Costi Puu 4, Susne Jugănar 2, Vasile Jugănar 4, George Constantin 4, Paraschiva Pușcas 4, Floarea Răsu 5, Maria Toma 2, Ioan Crăciun 5, Paraschiva Voica 5, Constantia Voicu 5, Ioan Păicu 2, Dumitru Neguță 2, Ana K.S. George Șandor 2, Vasile Lupu 2, Maria Sibian 1, N. N. 2, George Soci 10, Ioan Ferariu 2, Igu. Horovitz 4.

Cu lista No. 25, încredințată elevii E. Stăniloiu cl. III lie. s'a colectat suma de Cor. 133—dela următorii: George Stăniloiu 20, George Vintilă contabil 10, Dumitru Rădăcină 10, Pătru Ciocoiu 10, Marinca 50, Alexe Buzar 4, Nicolae Crețu 4, George Brezeanu 4, Dumitru Dobrescu 6, Ștefan Proca 5, M. Stăniloiu 10.

Cu lista No. 26, încredințată elevii Ana Vătășan cl. III lie. s'a colectat suma de Cor. 52—dela următorii: Ion C. Pănuș, profesor 10, Elăsa Vătășan 5, Ofelia Vătășan 3, Ovid Vătășan 2, Radu Ardelea 5, Brenciu Ioan 3, Moldovan Iosif 4, M. Mediu 5, Mișu Pop 5, Maria N. Navra 5, O. V. 5.

Cu lista No. 27, încredințată elevii E. Tanislau cl. III lie., care n'a colectat nimic.

Cu lista No. 28, încredințată elevii M. Fadu cl. II lie. s'a colectat suma de Cor. 136—dela următorii: Ioan Marn 10, Ioan Radu 8, Neculi Sebean 2, Nicolae Vasilescu 2, Nicolae Pitiș 4, Corăntin Sici 1, George Otelea 2, Nicolae Oprea 4, Iosif Blaga 4, Nozari Cotori 2, Actim Pușcas 2, Elena Muntean 3, George a lui George 4, Zosin Leuca 1, George Gligor 2, George Săla 10, Revoica Rusu 1, Tanase Căpșan 2, Petru Pușcas 10, Nicolae Cotori 10, George Pușcas 4, Mihai Crotari 5, Ioan Bocu 8, Paraschiva Letcă 1, Vasile Munteanu 1, George Pitiș 5, Ioan Vereș 4, Ioan Dumitru 2, George Vasilescu 2, Nicolae Baicu 20.

Cu lista No. 29, încredințată elevii I. Oancea cl. II lie. s'a colectat suma de Cor. 215—dela următorii: Emil Bolga 50, M. Moga 20, Dr. Traian Pop 20, Alex. Popescu Dorna 10, I. R. Andrei Dobrescu 20, Danil Șerou 20, Arz 5, Dr. Al. Dobrescu 60, Dr. Prigu 20.

Cu lista No. 30, încredințată elevii M. Ducaru cl. II lie. s'a colectat suma de Cor. 324—dela următorii: Ioan Ducaru 20, Alexe Butnar 20, Nicolae Patrio 10, Radu Comanenea 10, George Neculciu 2, George Lenta 2, George Proca 10, George Brezeanu 10, Văd. Ana Ducar 4, Văd. Ana Dobrescu 4, Ștefan Proca 4, Vasile Dobrescu 6, G. Z. Ducar 3, Dumire Rășina 5, Ioan Ducar 3, Dumitru Rădăcină 10, Nastasa Brezeanu 5, Vasile Balgrad 5, George Nicolai 4, George Iambor 10, Ioan Tarta 10, Oșpan G. Cârțean Craiova 20, Căciolu Ioan 10, Ioan N. Ducaru 2, George Butnar 4, Dumitru Stănișel 2, Victor Voicu 20, Petru Urzic 20, Dumitru Dragan 50, Spiru Sătur 20, A. Jeger 20.

Cu lista No. 31, încredințată elevii P. Stinghe cl. II lie. s'a colectat suma de Cor. 195—dela următorii: Revoica Stinghe 5, George Stinghe 20, George Moldoveanu 10, George Bueș 10, Elisabeta Erenoi 10, Ioan Chiriac 10, Fr. Koizbacher 5, Indescifrabil 5, Nicolae Pănuș 6, Dumitru Neguș 6, G. Roșker 3, Teodor Gal 2, Nicolae Gal 2, Nicolae Olean 5, Stoica Abel 2, Ioan Navra 10, Ioan Șeringa 2, Nicolae Alexe 2, Erosina Ștefan 5, Nicolae Chiva 2, Ionel Penescu 2, Hardea Rev. 2, George Moraru 1, Ioan Crișan 2, Anton Izidor 2, Marina Neguș 5, Revoica Bărsan 5, George Barbu 4, Ioan Tintea 2, Indescifrabil 3, George Gotner 6, Cristian Reimer 5, Dumitru Ardelean 6, N. N. 5, Ioan Băliadeseu 10, Ioan Dornic 10, Vasile Langau 4.

Cu lista No. 32, încredințată elevii M. Ursulescu și D. Maresa cl. II lie. s'a colectat suma de Cor. 315—dela următorii: Lucia L. Ursulescu 20, Stella Marcea 10, D. R. Orghidan 20, Orghidan & Co. 20, Emil Bolga 20, Florica Hozanu 20, H. Zeidner 5, M. Ciureu 20, Mișu Baboie 10, Dna C. urea 10, Iosif Klein 10, Dr. St. Stinghe 10, M. B. Băliadeseu 10, Gal Albert 10, Dna Voinescu 5, Lowy & Co. 5, I. Aldoa 10, I. G. Eremie 4, G. Moșoiu 20, Ion Clopoșel 10, V. Șt. Iosif 10, I. Brota 10, Victor Braniște 10, C. A. Popovici 20, I. Baboie 10, M. Ursulescu 6.

Cu lista No. 33, încredințată elevii I. Socaci cl. IV lie. s'a colectat suma de Cor. 137—dela următorii: Iosif Socaci 10, Ioan Socaci 10, Evgen Socaci 5, Ana G. Socaci 5, Victor Podocan 10, Ioan Mailat 5, Basil Perșia 10, Iosif Micu 2, Ioan Dima 10, Nicolae Taus 8, Teodor Parvu 2, D. Gyulai 10, Ana Breza 10, Dionisie Fulea 20, Rafira Bucor 5, V. Puianu 10, M. Boloc 5.

Cu lista No. 35, încredințată elevii E. Gal cl. IV lie. s'a colectat suma de Cor. 105—dela următorii: Marina Tarbure 10, Paraschiva Clipsea 5, Nedelea Hârbea 5, Revoica Brătuș 10, Petru Bumbăa 5, I. Feligrad 10, I. Munteanu 5, Ioan Bărtier 5, Ioan Ardelean 5, C. Mușlea 5, Elena Sulică 5, Elena Negura 6, Nic. G. Furnică 10, Elena V. Furnică 5, Ion Mușlea 5, Maria Sulică 4, Ioan Pulpaș 5.

Cu lista No. 36, încredințată elevii F. Tifei cl. IV lie. s'a colectat suma de Cor. 153—dela următorii: Theodor Manu 10, Const. Bebanco 10, Ana Maria 10, Dumitru Jugănar 10, Zina Aldea 10, Ioan Jugănar 10, Maria Tartală 2, Elena D. Căpășină 10, Elena Toma 10, Nicolae Toma 10, Dumitru Enache 10, Valeriu Tifeș 12, George Aldea 10, George Puiu 6, Maria Rusu 10, Marina Lupu 5, Frosina Florea 3 Ghimbășan 5.

Cu lista No. 37, încredințată elevii H. Ardeleanu cl. IV lie. s'a colectat suma de Cor. 400—dela următorii: I. Ardeleanu 26, Seleriu 20, Nic. Furnică 10, Erosina Giurgea 10, Ioan Fl. Muntean 10, Costa Cristoloveanu 10, G. Singhe 5, V. Oaițiu 10, M. Brăncuș 10, N. N. 10, Dr. Sbarosa 10, P. Roșca 10, Nicolae Bălea 5, Dumitru I. Ardeleanu 10, Emil Socaci 20, Petru Cioș 5, Elena Voins 10, George Saftu 10, Nicolae G. Zăvidi 10, Teodor Maier 10, C. Popovici 20, C. Mușlea 5, Arsenie Bădea 10, Indescifrabil 5, Retți 10, Tichi 10, G. Pernea 5, G. Stăruș 5, Ernst Lutz 5, Iul. Hugel 8, George Popovici 10, Eug. Neguș 10, M. Jabi 5, Indescifrabil 6, W. Nieman 2 5, N. Poloresa 5, Ioan Lăcea 5, D. Găulea 6, N. N. 4, Const. Orghidan jun. 10, Ioan Măzărăscu 4, Dumitru Măzărăscu 10, Dumitru Pernea 6, N. Neguș 10.

Cu lista No. 38, încredințată elevii V. Teodoroviciu cl. IV lie., care n'a colectat nimic.

Cu lista No. 39, încredințată elevii Dora Voins cl. III lie. s'a colectat suma de Cor. 600—dela următorii: George G. Orghidan 100, Dumitru Pop 20, Dina Ing. Motzei 50, Maior M. Voinescu 100, Sublt. Budac Coriolan 20, Schultz V. Fial 200, † Florin Voins 10, Buchis 50, Vasile Voins 50.

Brașov, în 5 Februarie 1920.

Direcțiunea Școlii Superioare de fete Brașov.

Aducem la cunoștința onor. Public Brașovean și jur că am adus din nou un Mare transport de VINURI de ARAD și suntem la dispozițiunea publicului să satisfacem comenzile cu prețuri convenabile. Depozitul se află în Brașov în Pivnițele Cafenelei Transilvania. 6-10 „BRAȘOVUL“ Societate A. oimă Română

Publicațiune.

Se aduce la cunoștința publică că în ziua de 10 Martie 1920 se vor vinde la licitație publică de către Div. 136 obuziere Brașov în curtea cazărni Reg. 41 Art. 7 (șapte) cai. Licitația se va ține în conformitate cu articolele 62—76 din legea asupra contabilității publice. Comand. reg. 36 Obuziere Colonel, Ioan Puiu

Convocare.

Domnii acționari ai institutului de credit și economii „BI-HORFANA“ societate pe acții în Oradia-mare conform dispoziției §-lui 19 din statute se invită la

a XXI-a adunare generală ordinară

care se va ține în Oradia-mare la 4 Martie 1920 la oarele 10 înainte de amezai în localul institutului.

Obiectele puse la ordinea zilei sunt următoarele:

- 1. Alegerea a 3 membri pentru verificarea procesului verbal și a 3 scrutători pentru actul de alegere.
2. Raportul anual al direcțiunii.
3. Raportul comitetului de reviziune despre examinarea calculului anual, a bilanțului și propunerilor pentru împărțirea profitului.
4. Stabilirea bilanțului și deliberarea asupra împărțirii profitului.
5. Fixarea prețului marcelor de prezență pe anul 1920.
6. Determinarea scopului spre care este de a se întrebuința suma destinată pentru scopuri de binefacere.
7. Urcarea capitalului social dela 2,200,000 coroane la 5,000,000 coroane.

- 8. Modificarea §§-lor 6., 26., 28., 48., 57., 61., 63. și 63 din statute.
9. Cererea lui Zeno Babi orfanul fostului funcționar Vasiliu Babi.
10. Alegerea a 5 membri în direcțiune pe restimp de 6 ani, a unuia pe 3 ani și a 2 membri noi pe restimp de 3 ani.
11. Alegerea eventuală a unuia, sau a mai multor membri în comitetul de reviziune, în cât dintre membrii comitetului ar fi aleși ca membri în direcțiune.

Se atrage atențiunea domnilor acționari la următoarele dispoziții din statute:

§. 24. Pentru folosirea dreptului de vot se cere, ca acționarul să fie trecut ca proprietar al acțiunilor sale în cărțile institutului cel puțin cu 6 luni înainte de adunare și cu una zi înainte de aceasta să depună pe lângă revers la direcțiunea institutului respective la locurile designate de direcțiune, acțiunile sale eventual și dovezile de plenipotență. Acțiunile depuse la locurile designate de direcțiune, se vor lua în considerare numai încât reversul despre depunere, cel mult în ziua premergătoare a adunării generale sau depeștele institutului.

Oradea-mare, 24 Ianuarie 1920.

Direcțiunea Institutului.

Table with columns DEBIT and CREDIT. Title: Contul-Bilanț. Rows include Cassă în număr, Cassă de păstrare post, Bon la bănci, Cambii de bancă, Credite ipotecare, etc.

Table with columns DEBIT and CREDIT. Title: Contul profitului și al perderilor. Rows include Interese după fondul de rezervă, Interese după împrumuturi cedate, Interese după depuneri, etc.

Iosif Diamandi m. p. Oradia-Mare, la 31 Decembre 1919. DIRECȚIUNEA: Alojia Nyistor m. p. vice-președinte. Vasile Cartiș m. p. Samuil Ciceronescu m. p. Andrei Horvath m. p. Dr. Aurel Lazar m. p. Ronul Mareș m. p. Iosif Moldovan m. p. Petru Pântya m. p. Subsemnatul comitet am examinat contul prezent și l'am aflat în deplină regulă și în consonanță cu registrele institutului. Oradea-Mare, la 23 Ianuarie 1920.

COMITETUL DE REVIZIUNE: Dr. Florian Stan m. p. Petru Popesca m. p. Dr. Iacob Radu m. p. Sava Raicu m. p. Ioan Gerlan m. p.

„ROMANIA“ Societate anonimă Transilvăneană de Asigurări. (Bancă Generală de Asigurare) Représentanța Generală Brașov. Contractează cu cele mai favorabile condiții: Asigurări asupra vieții pentru cazul de moarte sau viață, asigurări de capital pe sâna copiilor și asigurări contra incendiilor (loc) precum și contra furturilor prin infracție.

O garnitură fină REDOUTE de porcelan pentru 12 persoane, servicii pentru cafea și ceai, o lampă mare de afârnat, se vinde imediat în Str. Gărei Nr. 42.

Sprrijiniți firmele românești. Frizeria High-Life. Strada Vămii 22, BRAȘOV. S'a deschis frizeria românească HIGH-LIFE în strada Vămii 22. Frizeria veche ce a fost aici, am renovat-o și am introdus confortul modern.

Publicațiune. Regimentul 89 Infanterie d'n Brașov face cunoscut, că Lnoi în 23 februarie a. c. ora 10 a. m. va avea loc licitarea a celor neapți pentru serviciu militar, (circa 30) în cazarma din Codlea. Comandantul Reg. 89 Inf. Colonel, Bențea